

Blue Beret

NR. 2/XIV 1985

DEN NORSKE FN-STYRKEN I LIBANON

*Oberst
Singstad,
Norco*

side 3

Skadedyr

side 4

Tyr - vekten

side 9-11

*Fra Saqi
til Cheeba*

side 12-13

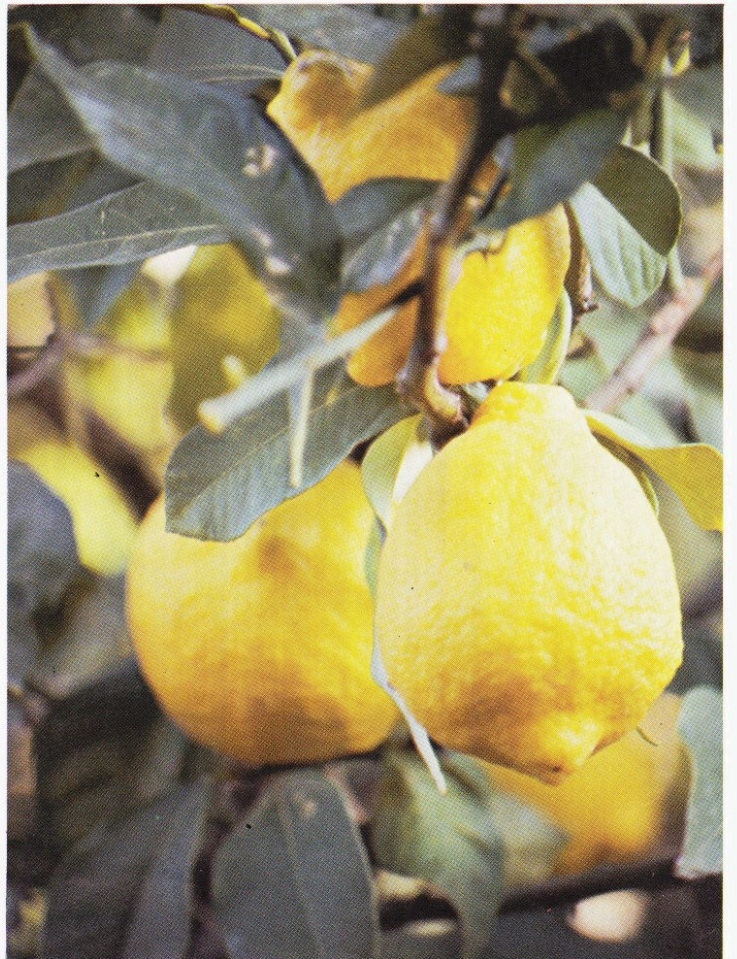
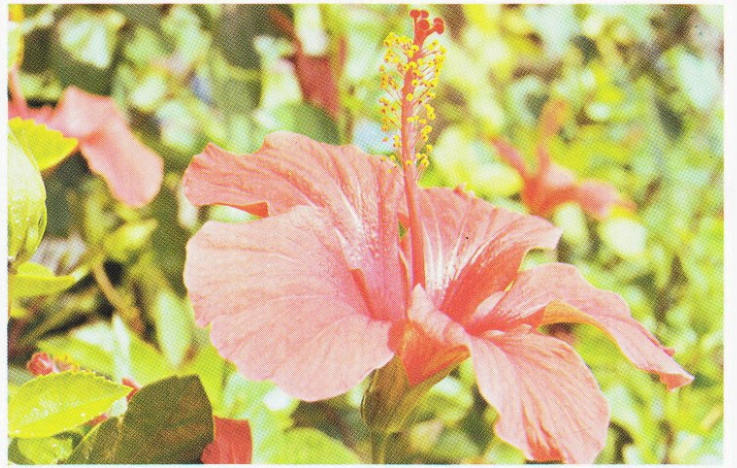
Julesider

17-23

NORBATT SER DEG.

Oberst Eystein Singstad, Norco

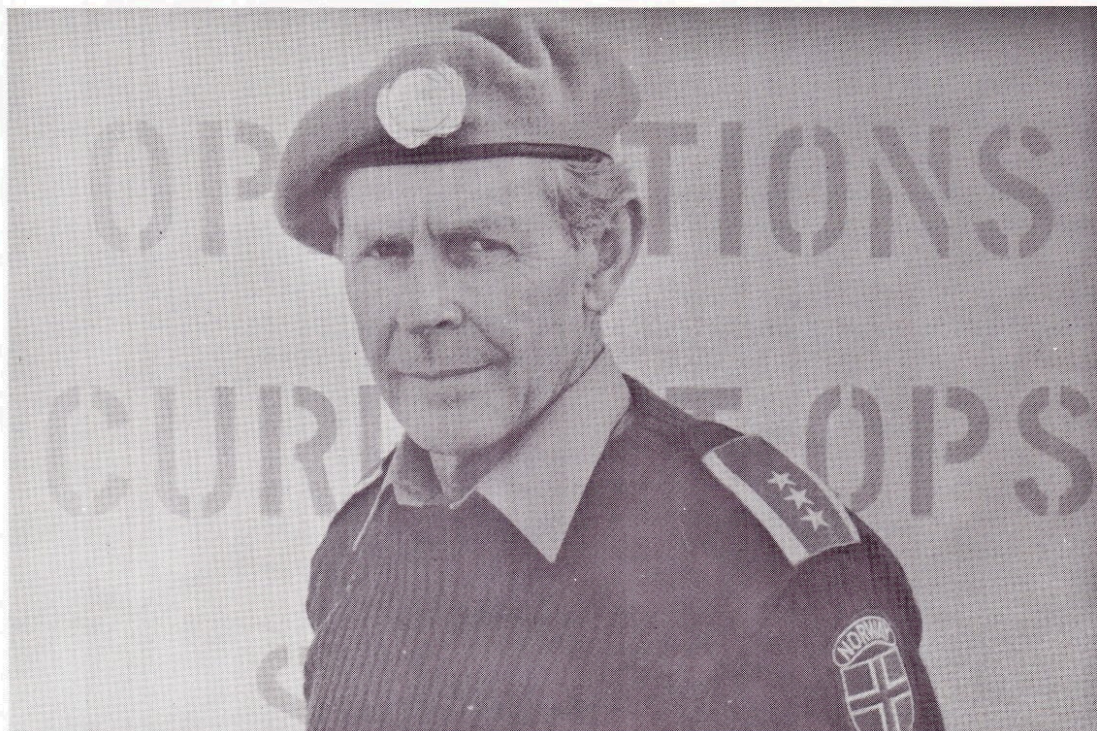
Norbatt gjør en god jobb. Battaljonen har god kontroll i AO og god kontakt med de sivile. Faglig er soldatene av profesjonell standard. Normaintocoy er dyktige med sine spesielle oppgaver. Resten av UNIFIL ser dem som serdeles dyktige.

Selvskryt er dette ikke, man uttalelser fra oberst Eystein Singstad, sjef for den norske kontingenten i Libanon.

— Stå på. Hold standarden videre, oppfordrer han.

— Vi må ikke slappe av nå. Selv kommer jeg på besøk til Norbatt i løpet av mars.

For tiden har UNIFIL-styrkene en vanskelig oppgave. Situasjonen i Libanon er spent, men ikke truende. Vi utsetter oss ikke for stor fare, selv om faremomentet nok er større nå enn det var for bare noen uker siden. 6. februar begynte den shi'it-muslimske motstandsgruppen Amal sin offensiv mot israelerne, som har svart med en mer hardhendt

vi se i øynene at faremomentet er større enn det var. Vi er nødt til å følge opp med strengere sikkerhetstiltak, og å passe godt på hverandre, sier Singstad.

Efter planene skal alle israelske styrker være ute av Livanon før høsten. In-

funnet våpen, og straffetiltakene er strenge.

Motstandsfolkene har på sin side trappet opp kampen mot okkupantene. En del av grupperingene har fått sin velsignelse av sentralregjeringen i Beirut, og er nå å regne som en nasjonal motstandsbevegelse.

Spesielt er friksjonen større i de vestlige områdene. Dette skyldes den store konsentrasjonen av shi'it-muslimer, som står bak en stor del av motstandskampen. Spesielt lider Frenchbatt under dette.

Nordmennene holder på sin side et svært rolig område i østre AO. Her har vi heldigvis ennå blitt spart for alvorlige episoder.

I løpet av de siste ukene har det vært en rekke aksjoner i vestre AO. IDF (Israeli Defence Forces) posisjoner og kolonner er blitt angrepet. Isrelerne

har gått til mot-aksjoner. De har gjort det helt klart at de ikke kommer til å la seg skremme av Amal, den største muslimske organisasjonen, eller dens like.

Det er lite som tyder på at Amal selv og dets leder Nabih Berri, som samtidig er libanesisk minister for Syd-Libanon, vil trappe ned på antallet operasjoner. Aktiviteten vil derfor etter all sannsynlighet forbli høy i UNIFILs område. Vi må

derfor fare frem med aktsomhet. Vi må fortsette å utføre våre oppgaver med den samme dyktighet og presisjon som vi har vist hittil.

FN-Ola Dagbladet 2/2-85 **Selvmords** VG 22/2-85
dødstruet av
fanatikere
patrulje
TRUER
FN-OIA

BEIRUT (Dagbladet): Den ekstremt shi'it-muslimske gruppe Hezbollah truer norske og andre utenlandske FN-styrker i Sør-Libanon på livet. Hezbollah-aktivister som de siste ukene har drept en rekke israelske soldater.

STOCKHOLM (VG): 700 norske FN-soldater som er stasjonert i Sør-Libanon, trues nå av fanatiske selvmordspatruljer. En shi'it-muslimsk

Det har vart skrevet mye om Sør-Libanon og forholdene her nede i norske aviser. Mange av reportasjene kan virke skremmende på familie og venner hjemme i Norge. Det er stor forskjell på hvordan vi opplever det og hvilken måte avisene hjemme fremstiller det.

håndhevelse av ro og orden. Den Khomeiny-vennlige Hezbollah-bevegelsen har dessuten truet med selvmordsangrep på FN-styrkene.

— Som kjent tar vi våre forhåndsregler. Likevel må

genting er likevel sikkert. Det som er sikkert, er at den israelske armè nå handler med hardere hånd mot eventuelle opprørere, terrorister eller motstandsfolk. Arrestasjoner skjer hyppigere, med større mannskapsoppbud, hus rives der det blir

SKADEDYR

Vi nærmer oss den delen av året da små og store kryp kommer ut fra vinterdvalen og begynner livet. Det finnes i Norbatt AO og i resten av Syd-Libanon dyr og insekter som slett ikke er ufarlige. Mange har vel hørt skrekkehistorier fra tidligere UNIFIL-deltagere. En del av disse historiene er nok lettere overdrevet. Likevel er det grunn til å være årvåken og observant.

Slanger og skorpioner:
Like ille som sitt rykte

Tidligere lege i Norbatt doktor Inge Glåmbek har skrevet en artikkel om de fire vanligste plagene. Bataljonslege major Tor Grimstad har hjulpet til med å oppdatere artikkelen. Disse huskereglene kan være nyttige hvis vi en dag skulle bli offer for en Palestinian Viper eller en skorpion.

Det vi vil med denne artikkelen, er å gi en innføring i øyeblikkelige tiltak som kan lindre og hindre alvorlige følger av bitt eller stikk. Disse tiltakene fordrer ikke flere hjelpemidler enn det de fleste har innen rekkevidde.

Denne kjenner vi lite til, og vi kjenner heller ikke til noen som er blitt bitt av den. Det er en cobra-type som hever hodet og forkroppen før den hugger, og bittet er sannsynligvis giftig. Slangen har et rødaktig bryst, derav navnet.

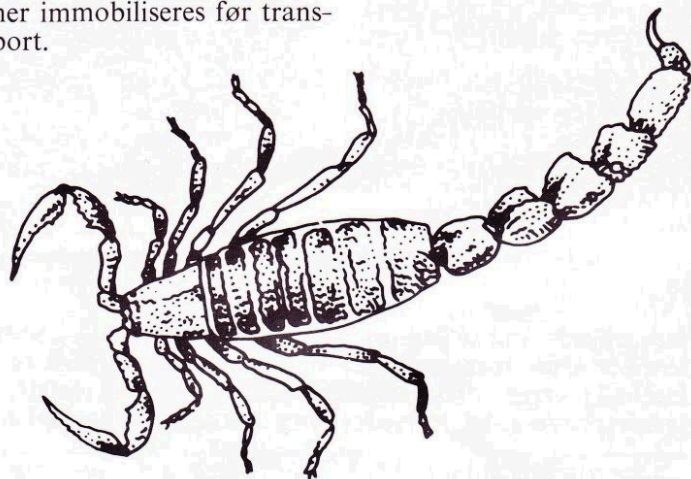
Palestinian Viper kan være av alle størrelser opp til 160 cm. Riktignok er det sjeldent de blir så store. Fargene kan variere, mønstret på ryggen er uregelmessig oppdelt. Øyespalterne er vertikale, og halen spiss et godt stykke fra kloakkåpningen. Bittet er som regel dobbelt, og gir til sammen fire små sår, tydelig to og to uavhengig av hverandre. Det blør ofte rikelig fra bittet, som ellers hurtig får en hevelse og blåfarge.

TILTAK: Hev den skadede lemsdel og immobiliser bittet med spjelking. Ta 12-16 Betapred, som skal finnes i sanitetsvesken for lag. Bring pasienten hurtigst mulig til lege og hold ham helt i ro. Viperbitt er ikke ufarlig, men det er ingen grunn til panikk. Det går to eller tre timer før det er fare på ferde.

SKORPION

Det finnes to typer i området. Den gule og den sorte. Førstnevnte er klart den farligste, men den sorte er den vanligste. Skorpiongiften er en nervegift som gir utstrålende smerter, lokale kramper og en sjelden gang lammelser, også dette lokalt.

TILTAK: Ta 12 til 16 Betapred og så til lege så hurtig som mulig. Den skadede lemsdel skal også her immobiliseres før transport.

Scorpion

SKOLOPENDERSKORPION

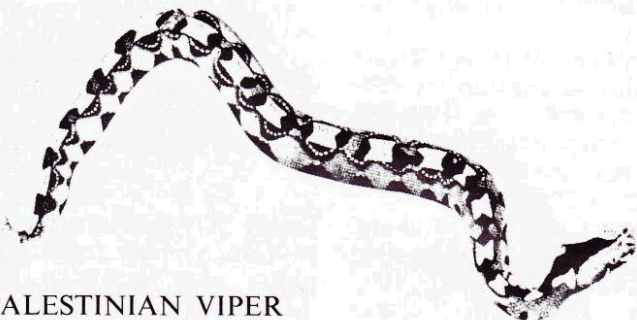
Dette er et mer skrekkinngytende enn farlig kryp. Det biter seg fast med alle bena og kan være vondt og vanskelig å få av. Som oftest må en lege eller sanitetsmann skrape eller plukke ut deler av bena. Mange av skolopenderne slipper hvis det helles bensin eller sprit over. Viktigst er det å få rengjort sårene godt. Sørg for å fjernet alle rester av klør samt å behandle i flere dager med antibakterielle salver eller pudder for å hindre infeksjon. Ta 12-16 Betapred. Lege må ikke oppsøkes dersom man selv får fjernet alle delene av skolopenderen.

De fleste andre stikkende og bitende slanger og insekter i området er forholdsvis ufarlige, selv om de selvsagt kan være ubehagelige nok.

Til slutt et godt råd:

Drick aldri av glass eller bokser som har stått ute eller udekket åpnet uten å være sikker på at det ikke er veps eller bier i drikken. Et stikk i munnen eller halsen kan være farlig.

God Sommer!

PALESTINIAN VIPER

Palestinian Viper er en av de få farlige slangene i området. Det finnes også noe som heter Red Snake.

Mea She'arim

I de ultraortodokse jødernes bydel Mea She' arim i Jerusalem går tiden bare meget sakte, historien synes å gjort en foreløpig stopp. Her henses man til en jødisk shtetl, en jødisk ghetto i det Europa verden kjente før en østerriksk

Den lov som folket i Mea She' arim lever etter, er Mosesloven. For dem er opprettelsen av staten Israel en vederkvegelse — den jødiske staten kan ikke bli til i det lovede land — Eretz Yisrael — før Messias er tilbake. Her snakkes ikke hebraisk, det offisielle språket i dagens Israel, men yiddish, som i gårdagens jødiske Europa. Hebraisk er det hellige språket som hører morgendagen til.

Som i Europas forgangne ghettoer er mennene i Mea She' arim kledd i svart, i sidefrakker, i hatter, svarte sko, mange har knestrømper. Mennene har skjegg, guttungene øreløkker — mange av de er også svartkledd. Jentene holder seg mer i bakrunnen, gifte kvinner må gå med håret tildek-

ket, besøkende bes om å kle seg sømmelig, menn med hodeplagg.

Livet til disse dypt religiøse menneskene er regulert av Loven, Skriften. Jødernes hellige bok, Toraen, er de fem mosebøkene, og tolkningene av disse finnes i Talmud og Mishna. Ungene i Mea She'arim går i religiøs skole, Yeshiva. Alle troende jøder helligholder Sabbaten, hviledagen, men mer så enn noe annet sted blant de ultraortodokse. I Mea She' arim tillates ikke biler på lørdagene ei heller fotograferende turister.

Tre ganger om dagen skal troende jøder be til sin Herre, ved morgen, middag og kveld: Sjacharit, Mincha og Ma' ariv. Ved Klagemuren i Øst-Jerusalem, jødernes største helligdom i dag,

maler gjorde sin katastrofale entré på verdensarenaen. I Mea She' arim kjenner man seg umiddelbart igjen, fra de bilder og fortellinger man har suget opp fra datidens jødiske Øst-Europa.

ber menn og kvinner hver for seg, mennene iført sine bønnesjal og sine bønneremmer — tefillim. Armeremmen skal surres sju ganger rundt armen i form av en W, den hebraiske bokstaven sjin, som er første bokstav i gudsnavnet Sjaddaj. I høyde med hjertet surres en bønnekapsel fast, en annen i pannen.

De ortodokse og ultraortodokse jødene utgjør bare en liten del av den jødiske befolkningen i Israel.

Israel har mange helligdager, de viktigste er de tre jødiske valfartshøytidene: Pesach, Sjavoot og Sukkot. Pesach, påskehøytiden, feires til minne om hvordan Israels barn ble fridd ut fra trelldommen i Egypt, en frihetens fest Sjavoot er en takkefest for hvetehøsten,

og feires vanligvis i mai måned, mens Sukkot kalles frukthøstens høytid, og også benevnes løvhyttefesten. Den skal minne om hvordan Herren vernet israelittene i de mange års ørkenvandring etter utferden fra Egypt. De to høytidene Rosj ha-Shana (nyttår) og Yom Kippur (soningsdagen) er preget av faste og bot.

Ved Klagemuren i Øst-Jerusalem begråter troende jøder tempelets ødeleggelse, at kong Davids rike er gått tapt, at det jødiske folk fortsatt lever spredt, i diaspora. Av kong Salomos en gang prektige tempel finnes intet annet tilbake enn denne muren, som bar opp Tempelplassen, hvor i dag to av Islams helligste moskéer finnes: Omar-moskéen og Al Aqsa-moskéen.

VI RETTER

For å rette opp noen feil fra Blue Beret nr. 1, måtte vi i dette nummer åpne egen spalte. Håper vi for fremtiden slipper å bruke den.

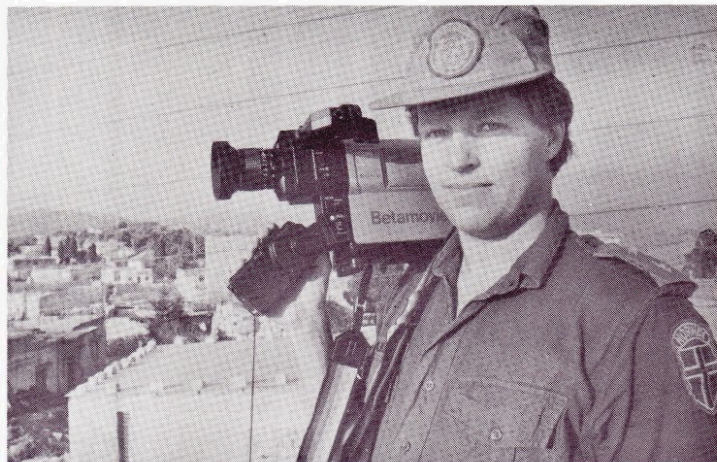
Tre sjefer samlet:
(f.v.) CO Norbatt Oberst Skaar, FC, General Callaghan og sjef for den norske FN-kontingenten Oberst Singstad, som vi i vår bildetekst kom i skade for å kalle Oberst Vangen.

Det er kanskje en mulighet for at noen av oss kommer tilbake i kontingent XVI, foreløpig går vi tilbake på den påstanden og retter det til for...

....XIV' ende gang

VIDEO TIL ALLE

Stabskompaniets KP-skriver korporal Eskild Aakervik har ikke bare en jobb. Han har også som oppgave å filme.

Korporal Eskild Aakervik lager video. Han filmer alle Norbatts posisjoner, dagligliv for soldatene, høytider, medaljeparade og handover. Dette gjør han i battaljonens regi, slik at det før Norbatt XV tar over skal være ferdig en videofilm fra Norbatt XIV som alle skal få anledning til å kjøpe.

— Vi har for tiden noen småproblemer å stri med, men før folket drar herfra, skal videoen være ferdig til salg. Den skal selges til kostpris, det vil si for prisen av en kassett pluss kopiering. Filmen skal være for alle, en minnekassett fra tiden her nede, sier Aakervik.

Kompanisjefen spurte allerede på Gardermoen etter videokyndige.

— Jeg er ikke Steven Spielberg, men jeg har drevet en del med video som velferdsassistent. Derfor fikk jeg oppgaven, sier Aakervik videre.

— Jeg vet at slike filmer er

blitt laget tidligere. Denne gangen blir den ca. 45-60 minutter lang, og tilgjengelig både i Beta og VHS. Prisen blir holdt så lav som mulig, men siden oppdraget er ute til anbud, er det ennå ikke mulig å gi eksakt pris.

Velferden har vært behjelpelig med å skaffe kamera, og de sørger også for at filmen blir mangfoldiggjort i Norge. Filmingen er blitt gjort gjennom hele kontingenten, og meningen er at kjøperne skal ha den i hånden før de drar.

Salget vil foregå gjennom stabskompaniet ifølge nærmere tilbud og orientering.

Minnebok for XIV

Det vil også denne gang ved kontingentslutt utkomme en minnebok med alle numre av Blue Beret. Boken vil i tillegg inneholde en del annet stoff. Historie fram til i dag, litt tekst om hver enkelt by i AO en del bilder. Bestillingslister vil bli sendt ut sammen med dette bladet til alle troppene.

“Skroten” - kirkegården

Enhver som kommer til Normaintcoy i Tibnine, undrer seg vel før eller senere over den kolossale skrothaugen som er en del av leiren. For det meste består skrotet av bilvrak, men også generatorer og andre typer maskiner har sin siste hvile-plass der. Haugen, i NMC bare kalt “Skroten”, vokser seg langsomt men sikkert større og større, selv om mye blir solgt hvert år.

KIRKEGÅRDEN: Skroten utgjør en dominerende del av Verkstedskompaniets leir.

— I 1984 vraket vi 546 objekter. Nesten halvparten av dette var biler. Vi har allerede solgt en del, og i nær fremtid håper vi å få solgt unna 113 objekter til. Likevel vokser Skroten, sier løytnant Enge. Han er sjef for verkstedskontoret i NMC.

Ingen får kjøpe hele biler eller andre maskiner. Alt blir solgt oppdelt. Den største av de faste kundene har som regel med seg en knusemaskin som han presser og maler alt metallet opp i små biter med. Senere blir disse metalbitene støpt om til blokker og plater.

— Før vi vraker en bil eller maskin, regner vi ut reparasjonsomkostningene.

Overstiger reparasjonsomkostningene 50 prosent av prisen på en ny maskin, vraker vi den, sier Enge. Arbeidstimene som trenges for å reparere det utslitte materiellet må også tas med i beregningen.

— Vi må dessuten tenke på at materiell som gammelt og slitt fort vil havne her på verkstedet igjen, noe vi absolutt ikke er tjent med.

Verkstedet i Tibnine, reparerer J-20'ere, M 6'ere, Chevrolet lastebiler og Mercedes og Mack lastebiler. Noen DAF og MAN slenger også innom i ny og ne.

For det meste tar NMC seg av alt som finnes av tyngre biler, unntatt de franske Renaultene.

Blant kjøretøyene i Tibnine finnes det også noen som nesten er å regne for veteranbiler. Blant annet sees en GMC (“gems”) modell 1944, en 1955 DAF og en 1964 MAN.

— Når maskinene og bilene vrakes, blir alt som finnes av brukbare deler tatt ut. Gir-kasser, akslinger, brytere, mye kan senere finnes igjen i andre biler. Nye reservedeler er dyre, og dessuten vanskelig å få fatt i. Derfor

spares det mange penger på å “gjenvinne” gammelt utstyr.

— Når vi finner ut at det vil lønne seg å kondemnere et kjøretøy, skriver jeg en såkalt PCC, sier Enge.

— PCC står for Provisional Condemnation Certificate, og er en slags foreløpig kondemneringsattest. Denne sendes til UNIFIL HQ i Naqoura for godkjenning. Svaret kommer som regel løpet av et par uker, men idet kan også ta flere måneder.

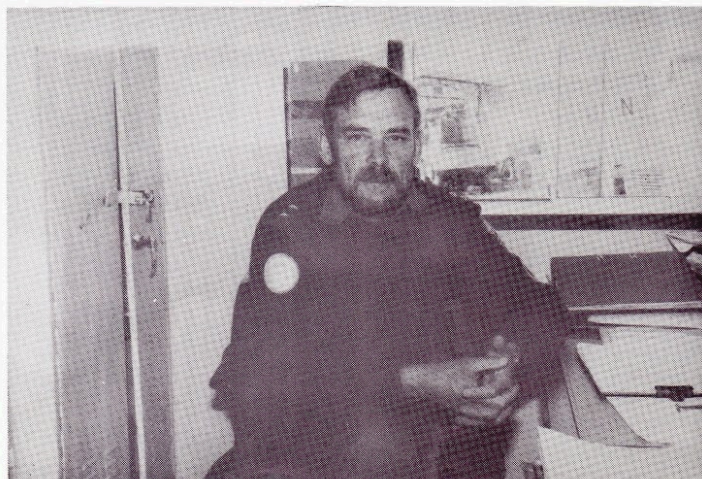
GJENVINNING:

Heistad og Bakkan iferd med å ribbe et kjøretøy for en forstilling.

DOMMEREN:

Løytnant Enge, sjef for verkstedskontoret: I 1984 vraket vi 546 utslitte objekter.

Ladningen langes ned i Gropen. I dette tilfellet er det to 84 mm RFK (rekylfri kanon) granater der hele lot'en, hele den bestemte produksjonsserien må sprenges, fordi det var en feil ved én av granatene.

Seks kilo TNT er lagt ned for å sette av granatene. Fenrik Stromsheim (nede i Gropen) og fenrik Halås kan forberede selve sprengningen.

Lunten er tent, om et minutt og forti sekunder eksploderer fengheten, som igjen setter av de seks kiloene med TNT og de to granatene. Drt gjelder å komme seg i dekning!

DET SMELLER

I januar utførte PI-troppen 19 oppdrag I desember var det samme tallet 15. To ganger i uken sprenges blindgjengere i "Gropen" hos PI.

— For det meste består disse oppdragene av funn, klassifisering, fjerning og sprengning av ueksplo-derte sprenglegemer. Sivil-befolkningen melder ofter fra om forskjellige gjen-stander de finner til OP'er og CP'er, som igjen sier fra til oss. Ofte er det bare gammelt skrap, men av og til er det virkelige saker, sier løytnant Walseth, trops-jef.

Mineklarering er også PI-troppens ansvar, men det er lite av det nå for tiden. Et funn innebærer ikke nød-

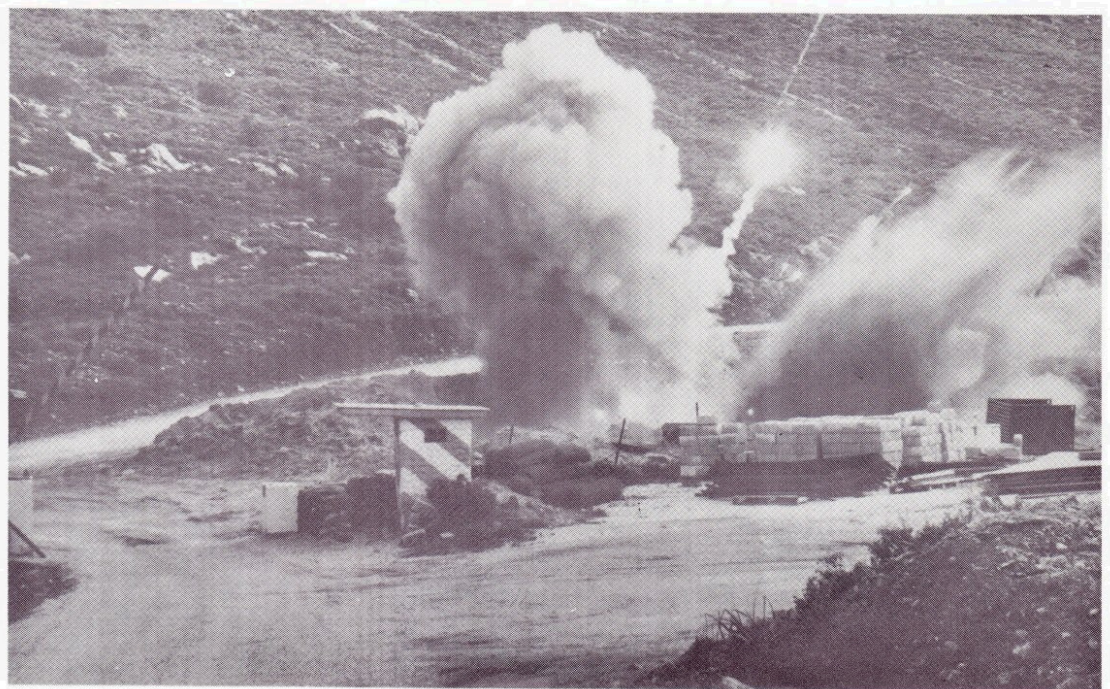
vendigvis sprengning med én gang, legemet blir som regel tatt med til PI-høyden og sprengt i Gropen.

— Gropen har vært i bruk siden kontingent XII. Det ble nok gravet et meterdypt hull i begynnelsen, men nå

er Gropen fire — fem meter dyp og mer enn fem meter i diameter, sier Walseth.

Ingen har tall på hvor mange ladninger som er satt av i PI-Gropen. Når noe skal sprenges der, må alt

personellet i leiren untatt de som foretar selve sprengningen gå i gaupe. Veien sperres nede ved den nedlagte 4-5 CP og oppe ved 4-8 CP. Når området er ryddet, kan ladningen settes av.

Til slutt smeller det.

TYR- VAKTEN

Vaktstyrken i Tyr ligger midt i et IDF-kontrollert område, langt fra andre FN-avdelinger. En nokså spesiell posisjon midt i den såkalte Tyr Pocket — "Tyr-lommen". Hittil har battaljonene byttet på å bemanne garnisonen i Tyr, men fra februar skal Nepbatt besette stedet permanent.

Norbatt hadde i tiden fra 17. desember til 14 januar 38 mann i Tyr, rikelig fordelt mellom alle kompaniene. Som vaktstyrke spilte de en viktig rolle, der de lå klemte mellom to IDF-leire.

— Fordi de regner med at ingen vil beskytte en UNIFIL-avdeling på måte som en IDF-avdeling, har israelerne lagt to av leirene sine tett innpå Tyr-vakten. Med den ene har vi felles gjerde, den andre ligger umiddelbart over veien for oss. Forholdet oss imellom er som regel godt, sier sjefen for den norske Tyr-guarden, kaptein Jensen.

Vanligvis er Jensen NK i stabskompaniet, men han ble i en måned lånt ut for å besette sjefsstillingen i Tyr.

— Vår oppgave her nede er å telle trafikken som passerer rett utenfor porten, rapportere alt uvanlig til UNIFIL OPS, rapportere skyting, detonasjoner eller andre uregelmessigheter, passe på en del utstyr som ligger i leiren og dessuten passe på fortet og dets innbyggere.

I den fort-lignende FN-leiren i Tyr er det forlagt 150-200 ubevæpnede Leb-Army-soldater. De venter på den dagen IDF trekker seg ut og de kan være med på å overta Syd-Libanon for den libanesiske regjering igjen. Hver morgen trener disse soldatene med våpen som blir låst ut fra et depot. Ellers tilbringer de dagene

med små-oppgaver eller i fritid.

Vakt-garnisonen i Tyr består også av fem MP'er: To fra Norge, en finne, en franskmann og en ire. I tillegg holder Team Tyr til der, det er FN-observatørene som ubevæpnet kjører rundt og undersøker og etterforsker alle shootreps som OP'ene i Tyr Barracs melder om.

Vaktstyrken i Tyr bemaner fire OP'er, en i hvert hjørne av leiren. Fem mann skifter på å bemanne hver OP, og lagene ruller, slik at alle har vært på alle OP-postene.

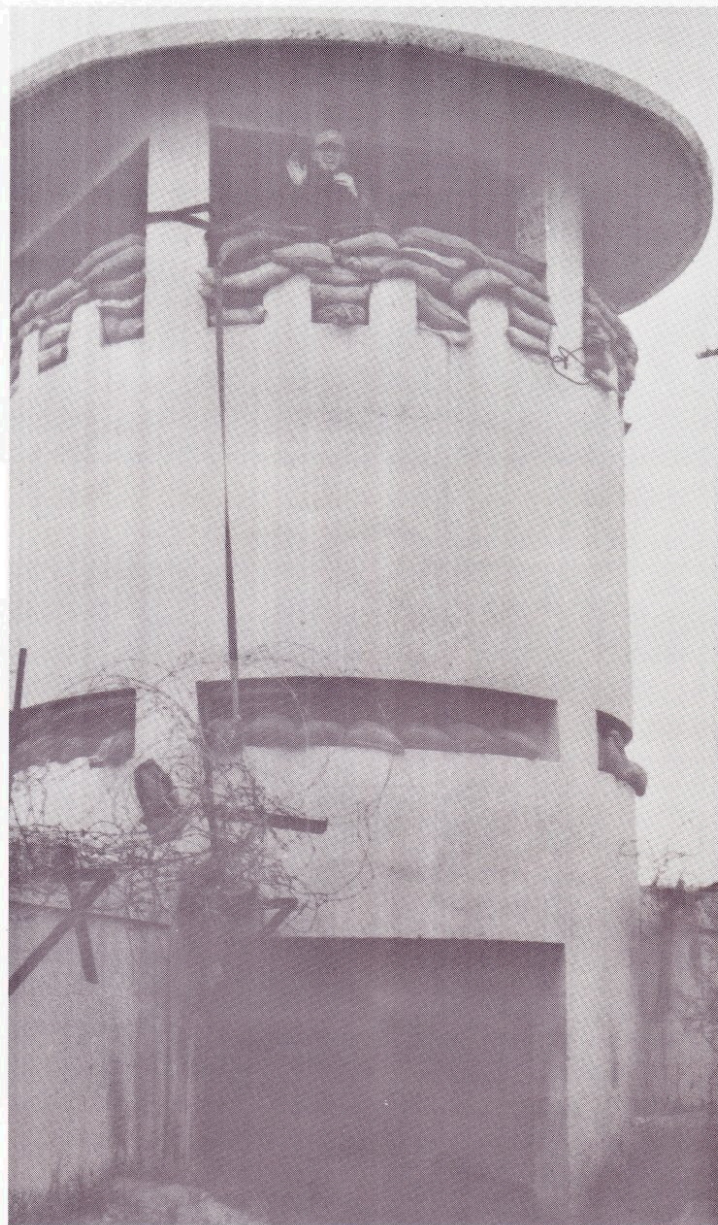
I løpet av den tiden den norske styrken holdt vakt i Tyr, rapporterte de til sammen 150 shootreps.

— Op'ene ligger i hvert yttre hjørne av leiren. De har alle sine hovedoppgaver ved siden av å bevokte muren som skiller leiren fra omverdenen.

I tillegg til å bemanne OP'er, holdes det også vanlig vakt i porten. I porten står det også en eller flere fra LebArmy. De kontrollerer sitt eget personell og sine egne kjøretøyer.

— De er like ivrig som oss på at ingen uvedkommende skal slippe enn i leiren, så de gjør en god jobb. De slipper ikke inn noen de ikke kan identifisere, sier Amundsen.

UNIFILs Tyr-styrke er

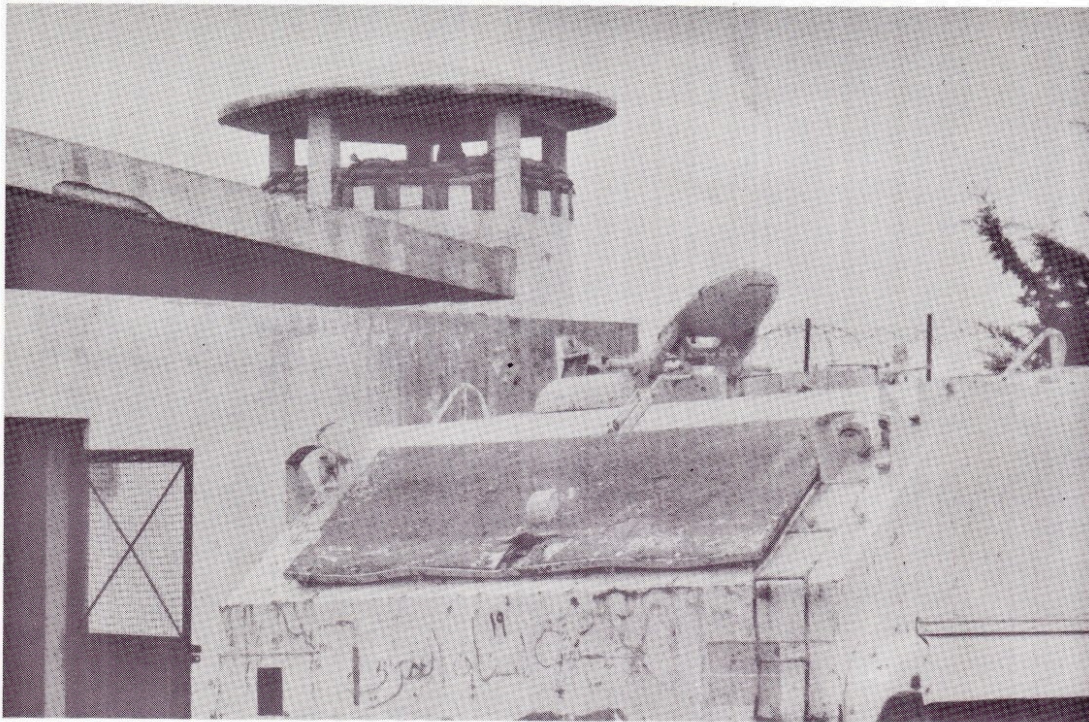

forlagt i to brakker, tre mann per rom. I tillegg finnes det en prefab. til en del av befalet og en brakke til oppholdsrom og spising.

— Det høres ut som et slott, men er det ikke. Rommene er fuktige, trekkfulle og kalde, de fleste mangler vindusruter. Likevel vil jeg påstå at vi har det bra her nede, men det hadde vært

ille hvis ikke været hadde holdt seg pent, sier fenrik Amundsen.

Innenfor murene i leiren ligger det en stor mengde mur-brakker. Her finnes også et svært vanntårn, garasjer, lagerrom og store mengder vrak. IDF har slept inn flere titalls gamle syriske biler og stridsvogner av forskjellig slag, som ligger og rustet i Tyrleiren.

En ubekvem stemning hviler over leiren, dens høye vakt-tårn, forfalne brakker og vrakede krigsmaskiner. I alle fall føles det slik for en som kommer dit første gang. Dette er OP-tårn to, sydvest i leiren.

Fenrik Simonsen, Svein Hauge, Knut Dahl og Øyvind Stormoen forbereder avreise fra Tyr Barracks. Den sammensatte troppen har vært der i en måned, nå er det på tide å reise hjem til Norbatt.

Oppstilling på plassen midt i leiren. Den utrangerte PPK'en i bakgrunnen blir brukt som gaupe. Denne vanligvis så solfylte plassen gjorde også god nytte som volleyball-plass.

En fin tid

Den norske Tyr-gar-den tilbrakte tett innpå en måned i Tyr Barracks. I løpet av disse dagene ble det feiret jul- og nyttårshelg. Siden troppen bare besto av 38 mann, gikk alle på beredskap hele tiden, ikke en gang tre flasker akkevit til julemiddagen ble innvilget.

— Menneskelig sett har oppholdet her vært veldig bra, sier kaptein Jensen.

— Vi har nesten hatt for mye fritid, men været har jo vært bra og løst de problemer vi kunne tatt av lediggang. Forholdene soldatene mellom har vært gode, selv om innkvarteringen er for dårlig. Dessuten synes jeg velferdstjenesten er for dårlig. Vi har ingen oppholdsrom, kun spisesalen.

Vakten i Tyr har også bare en TV, som bæres fra OPS'en til spiserommet hver eftermiddag og tilbake igjen på kvelden. Til denne TV'en finnes det igen antenne, og for få videofilmer ble sendt ned fra Norbatt.

— Vi har hatt en kjempefin tid, men likevel kjedelig. Heldigvis er miljøet internasjonalt, slik at vi har hatt utlendingene å snakke med. Julaften var også fin, med god stemning og utmerket mat. Ånden var bedre julaften enn nyttårsaften, som var helt stille både i og utenfor leiren. Men jeg må spesielt nevne kokkene, den gode maten deres og innsatsviljen og tjenestevilligheten, sier fenrik Amundsen.

Løytnant Johnsen og kaptein Jensen, NK og sjef for Tyr-styrken.

Juletiden var også hviletid. Antallet shootreps falt dramatisk i dagene høytiden varte.

Tiden i Tyr har for det meste gått med til vakt, trening, soving og spising. Gjennomsnittlig har hver mann hatt åtte timer vakt hver dag. Mange er blitt de rene landistanseløperne etter oppholdet, å løpe langs muren rundt leiren har gitt god trening.

— De fleste har gitt positive tilbakemeldinger om oppholdet, sier kaptein Jensen. — Noen problemer har vi hatt, slitasje på soldatene

førte til at moralen hos noen sank og vi hadde et tilfelle av vaktforsømmelse og en disiplinæresak. Men jevnt over er jeg meget fornøyd med oppholdet, og det virker det som om soldatene også er.

— Oppholdet har vært fint, men det er nok med en måned. Vi har opplevd mye, men er på mange måter fanger i vårt eget fort. Unntatt en badetur og en handletur, har vi ikke vært ute av porten på en måned. Fin tid, men nå er vi alle innstilt på å dra hjem til Norbatt, sier fenrik Amundsen.

En lovløs by

Området som av FN kalles Tyr Pocket er en lomme langs Middelhavskysten i UNIFIL-området besatt av IDF. Landstykket er ca. 50 kvadratkilometer stort. I selve byen Tyr bor det rundt 50000 innbyggere, i resten av lommen rundt 100000. I tillegg kommer ca. 50000 palestinere som bor i leire rundt i lommen.

— Tyr er en lovløs by. Der er mye innenbyrdes slossing. Byen har en stor havn, og byen og havnen styres av fire "mafia"-bander. Vi har ikke lov å dra dit, selv om det ikke er direkte farlig for FN-soldater. IDF derimot liker ikke å dra til Tyr, de er ikke så veldig populære der sier kaptein Jensen.

Tilstandene i byen er etterhvert blitt slik at hvis naboens butikk går for godt, blir den sprengt i luften. Med alle palestinerne bosatt i Tyr Pocket er det også en meget spent stemning i området. Når Tyr-vakten innrapporterer shootreps til UNIFIL OPS, er det skyting i lommen det er snakk om. FN er meget var for skyting rett sør og øst for Tyr Barracks. Der ligger nemlig to store flyktningeleire med til sammen 20000 innbyggere.

— I begynnelsen hørte ikke soldatene forskjell på hagleskudd, skudd og ander

smell. Så gikk det to dager, og dermed ble det ikke flere feilmeldinger til UNIFIL OPS. Med litt trening lærte de å høre forskjellen, sier Jensen.

De fleste shootrepene er det IDF som står for. Likevel er det få episoder mellom FN og IDF. De få episodene som er, er det enkelt-soldater som står for, som regel fordi de gjør feil.

— Selv om det skjer mye her, jeg tenker på skyting og mye vakt og slikt, føler vi likevel at vi ligger i en bakevje, sier Amundsen.

— Vi får for lite informasjon om det som skjer rundt i UNIFIL AO. Litt får vi fra TV'en, men vi savner Radio Norbatt og skikkelig postgang. Radioen får vi av og til inn, men bare når den ble transitert av Radio Scorpion i Tibnine.

Selv om Tyr-guarden ligger isolert i en lite vennligstemt lomme uten for god kommunikasjon med Norbatt, ble de ikke glemt. En rekke mennesker var nede og besøkte styrken. Noen på privat basis, andre offisielt. Blandt de sistnevnte var Oberst Singstad, Norco, Generalmajor Rosnes, sjef DKØ, og DFC (Deputy Force Commander).

Skrap og UNICEF-materiel (over) og forfalne brakker (t.h.), Noe av det som preger Tyr-Barracs, og som setter sitt preg på stemningen der.

FRA SAQI TIL CHEEBA

KP A er med sine 28 befal og 152 menige og korporaler større enn et vanlig norsk geværkompani. KP A er dessuten et viktig kompani. Foruten to geværtropper rommer det Mek. troppen, den PPK (Pansret Personel-Kjøretøy)-oppsatte geværtroppen. For ikke å forglemme Cheeba-group, som er en del av 2. tropp.

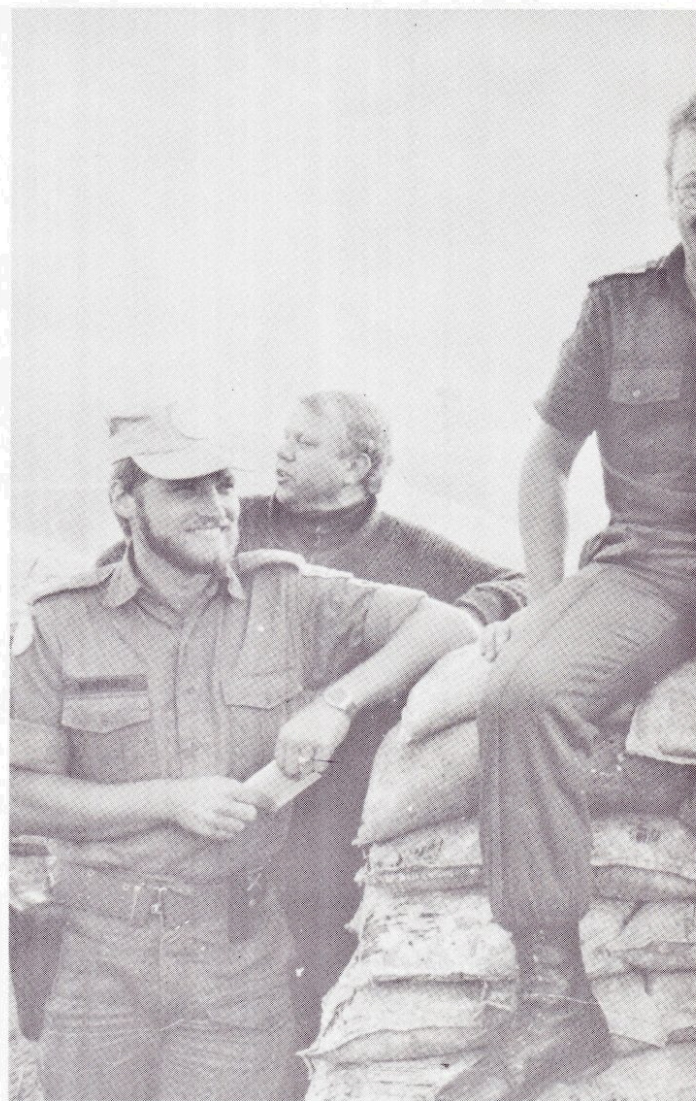
— Til sammen bemanner vi 14 posisjoner. I tillegg kommer patruljetjenesten, sier major Aasheim, sjef KP A. — Kompaniet ledes fra 4-3 HQ her på Tall Qeizi, men i tillegg holder vi til i fire byer.

1. tropps 4-26 HQ er

etablert i Kaoukaba, opp mot nordgrensen til AO Her oppe ligger også 4-27 OP, som bemannes av et lag fra 1. tropp. Ved avkjørselen til byen ligger dessuten 4-26 CP, som også er CP på hovedveien om natten og tellepost for hovedveien om

Kaptein Winter "demonstrerer" "sputnikken", "pisserøret", for uvitende Slikt finnes jo ikke i Saqi...

Fr.v.: Admoff kapt Winter, NK kapt Ellefsen, Sj. maj. Aasheim, adm.

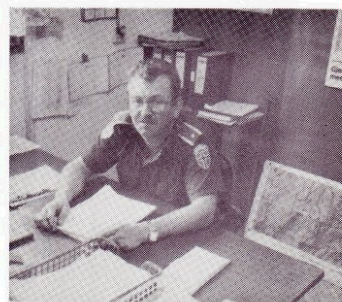
dagen. 4-24 CP ved Blue Line nord på Israeleer-veien og 4-25 A CP og lagsleir ved krysset Hovedveien/Mellomriksveien, altså hovedveien og veien ned mot markedsplassen, El Fardis er også bemannet av personel fra 1. tropp KP A.

— Om natten er også 4-25 B CP i drift, men til denne bruker vi folk fra 4-3 HQ. 4-25 B CP er den CP'en som kontrollerer trafikken oppover mellomriksveien fra Hovedveien mot Israeler-veien, sier Aasheim.

2. tropp har to lag avgitt til Cheeba-gruppen, der de bemanner to CP'er, en OP og 4-7 HQ. Op'en ligger på taket av HQ, mens den ene CP'en regulerer all ferdsel til og fra Cheeba på

byens eneste tilførselsvei. Her ved 4-7 A CP ligger også en lagsleir. På den andre siden av byen ligger 4-7 B CP/OP, som vokter veien og områdene opp mot Israeler-"gaten" og områdene rundt, opp mot den syriske grensen. Her i disse traktene ligger noen av Libanons mest kjente smuglerstier.

— Til denne troppen er det

Fr.v.: Adhoff kapl Winter, NK kapl Ellefsen, Si. maj. Aasheim, adm. ass femr. Øyen og KP. ass femr. Haugen.

og KP. ass fenr. Haugen.

også avgitt en hundefører med hund, og en sanitetsskorporal fra sanitetstroppen. Så vi har da forsterkninger!

2. tropp har dessuten et lag liggende i 4-6 lagsleir/CP, ved inngangen til El Fardis. 4-5 OP er også 2. tropps, her ligger det dessuten en lagsleir. I El Hebbariye har troppen HQ, her finnes også 4-6 OP.

I tillegg kommer som før nevnt Mek. Troppen, som er kompaniets tredje tropp. Mesteparten av denne er forlagt i Saqi. 4-2 B OP på Falkhøyden, 4-2 OP i Saqi, 4-2 B TP/CP er alt sammen troppens ansvar. En del av troppen er forlagt nede i 4-2 B lagsleir, i nærheten av det som er tellepost om dagen og CP

om natten. I tillegg har troppen FMR (Force Mobile Reserve) og Cedarberedskap og Trulsberedskap. Truls er en utrykningsstyrke om skal kunne assistere hvor som helst i AO på kort varsel.

— På denne måten er vi forlagt i byene, og skjøtter vår oppgave med å holde ro og orden og kontroll på området. Vi har kontrollen med de to mest befestede veiene i AO, og vi har kontrollen med den største

Chebaa — fjellbyen som klamrer seg til steile dalsider.

— Til sammen har vi en 15-16000 mennesker innenfor vårt ansvarsområde. Selv om vi bare er 180 soldater, har det aldri bydt på problemer, alt går greit. Kaoukaba er for det meste en kristen by, med 7-800 innbyggere, El Hebbariye er befolket med rundt 2000 innbyggere, i El Fardis bor det ca. 600 drusere og i Chebaa 12-14000 mennesker som for det meste er sunnimuslimere, selv om det også her finnes noen kristne familier.

byen. På markedsdagen har vi dessuten folk ute til å kontrollere at trafikk og oppførsel holdes i tømme. da bemanner vi også 4-5 CP, som ellers i uken er ubemannet.

— Etter mitt skjønn har vi gode arbeidsforhold, og jeg tror at de aller fleste er fornøyde med tjenesten. Vi har et godt miljø, og jeg mener jeg ville hørt de thvis så ikke var tilfelle, sier major Aasheim.

4-3 Tall Qeizi her hovedkvarteret for KP A. 4-3 ligger på Hovedveien mellom 4-2 TP og 4-25 CP.

Og så kom regnet

Regnværet i uke 5, første uken i februar, tørte hardt på alt som heter sandsekker og befestninger i Norbatt. I 4-6 HQ og 4-27 raste gaupene sammen og flere steder ble gaupene satt under vann.

På 4-9 var det mer enn en meter dypt, og også sanitetsgaupen og gaupen i hus 60,

begge i Saqi, ble oversvømmet.

4-1 B OP ble ekstra hardt rammet. Gutta på Martinihøyden mistet taket på agregathuset sitt, og halve sydveggen på OP'en raste sammen. Aasen og Johansen hadde æren av å være på vakt da det skjedde, på bildet er det Terje J. Dyrli som kikker ut over skaden.

Reker i Norbatt

Til alle reke-elskeres store glede, ble det en stor rekeaften da 300 kilo av de små havdyrene fant veien ut til forlegningene i A.O., og forhåpentligvis ble de godt mottatt og fant seg vel tilrette i løpet av kort tid.

De fleste avdelingene, lag-

FESTKVELD: Rolf Pedersen, lt. Tore Jensen og Eirik Dahlin med en del av Norbatts rekeforsyning.

sleirene, troppsleirene hovedkvarterene og Saqi arrangerte rekeaftener med god deltagelse. Sendingen var ment som et velferdsstilbud, og var et samarbeid mellom flere instanser.

— Rekeaftener, kyllingaftener, grillaftener. Sosiale sammenkomster med god mat er vel noe alle liker.

PROGRAM OVERSIKT RADIO NORBATT

MANDAG

1800 Godkveld NORBATT
1810 En god bok
1820 Musikk
1830 Gårdagens nyheter
1845 Utenlandssendingen/Musikk
1930 Back to the 50's
2030 Lett musikk
2100 Nyheter og ukeklimt
2200 Kanskje på Radiotoppen
2300 Nyheter
2400 Tappenstrek

TIRSDAG

1800 Godkveld NORBATT
1810 En god bok
1820 Musikk og Guinness rekorder

1830 Gårdagens nyheter
1845 Utenlandssendingen/Musikk
1930 Klassiske toner
2030 Vise 1/2 timen sang og spill
2100 Nyheter
2130 Platebunken
2200 Feltradioen
2300 Nyheter
2330 Mot midnatt
2400 Tappenstrek

ONSDAG

1800 Godkveld NORBATT
1810 En god bok
1820 I marsjtakt
1830 Gårdagens nyheter
1845 Utenlandssendingen/Musikk
1900 Kveldens studiogjest
2100 Nyheter
2130 On the road again
2200 Platebunken
2300 Nyheter
2330 Dancing time
2400 Tappenstrek

TORS DAG

1800 Godkveld NORBATT
1810 En god bok
1820 Musikk i øret
1830 Gårdagens nyheter
1845 Utenlandssendingen/Musikk
1930 Ledelsen i studio
2000 Sportsrapport
2100 Nyheter
2130 Gjett på musikk
2300 Nyheter
2330 Godnatt NORBATT
2400 Tappenstrek

FREDAG

1800 Godkveld NORBATT
1810 En god bok
1820 Musikk i øret
1830 Gårdagens nyheter
1845 Utenlandssendingen/Musikk
1930 Kveldens artist
2000 Presten i studio
2100 Nyheter
2130 Jazz på fredag
2200 Radiotoppen
2300 Nyheter
2330 Friday night
2400 Tappenstrek

LØRDAG

1230
1630 Lørdagslag
1800 Godkveld NORBATT
1810 Idrett og spell
1820 Mini gudstje neste
1830 Gårdagens nyheter
1845 Utenlandssendingen/Musikk
1930 Lykkehullet
2100 Nyheter
2130 Postkassa
2300 Nyheter, Postkassa forts
2400 Programoversikt for søndag
2405 Radio NORBATTs våkenatt
"God vakt skal være"
0300 Tappenstrek

SØNDAG

1230-
1630 Søndag ettermiddag
1800 Godkveld NORBATT
1810 Klassiske toner
1830 Gårdagens nyheter
1845 Utenlandssendingen/Musikk
1930 Kristenpop
2030 Hvem, hva, hvor
2130 Platebunken
2300 Nyheter
2400 Tappenstrek

Norbatt ser deg

Mesteparten av Norbatts soldater deltar mer eller mindre hyppig i patruljetjeneste. Disse patruljene skal være øynene og ørene som muliggjør en tilfredsstillende løsning av oppdraget i Libanon.

— Det finnes tre typer patruljer: Veiklarering, ambush og bypatruljer, sier ass. S3 (operasjonsoffiser) kaptein Austrheim.

— De to sistnevnte er de hyppigste, og de går for det meste om natten.

Vanligvis består en patrulje av tre soldater, og i mange tilfeller har de også med seg hund. Disse hundene er spialtrentet for den typen patrulje de går, og sammen med dem er en hundefører, hvis hovedoppgave er kontroll og bruk av hund.

Patruljene følger forskjellige ruter hver dag. Det blir utfra flere forskjellige alternativer valgt ut en kombinasjon som blir dagens patruljerute. Ambush- og bypatruljene blir satt opp av kompaniene, i motsetning til veiklareringen, som blir koordinert av battaljonen.

— En veiklarering består av to soldater, et befal og et kjøretøy, PPK, jeep eller lastebil. Mens soldatene går foran, holder de skarpt øye med veien og veiskulderen, slik at de kan oppdage eventuelle bomber eller miner før de rekker å gjøre skade, sier Austrheim

Bypatruljene har forskjellige ruter innen de små landsbyene i Norbatts AO. Patruljemannskapene passer

En PPK-patrulje, Norbatts muskelbunt (over). Til høyre er korp. Ole Myrberg og korp. Frode Lie klar til å legge ut på MP-patrulje.

på at portforbudet blir overholdt, ser etter sabotører og infiltratører, og passer på at det hersker generell ro og orden.

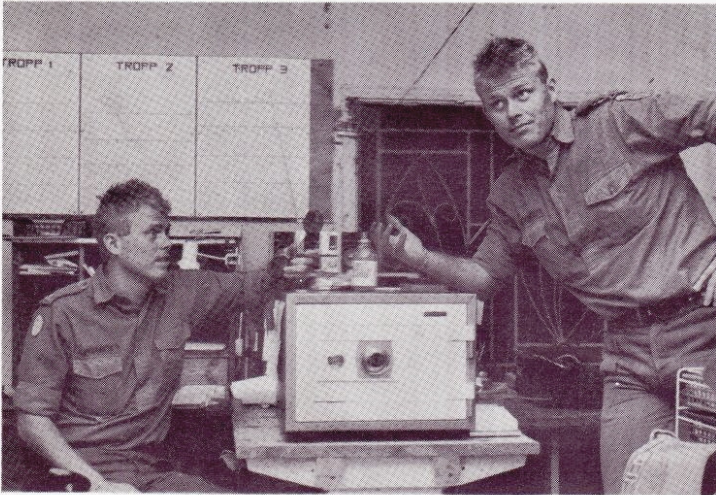
Ambush-patrulje høres veldig spennende og farlig ut, men er det i virkeligheten ikke. Laget følger en vei eller sti til et sted der det er naturlig for infiltratører eller fremmede patruljer å prøve å slippe igjennom. Der finner patruljen seg et sted å ligge i dekning, og i et visst tidsrom ligger de så stille og bruker øyne og ører og ofte en hunds øyne og ører for å oppdage aktivitet.

En veiklareringspatrulje sørger for at veiene er bombeløse og farefrie. Denne patruljen fra tropp 2 i Blat.

Tjeneste - Tidsfordriv Eller Hva ?

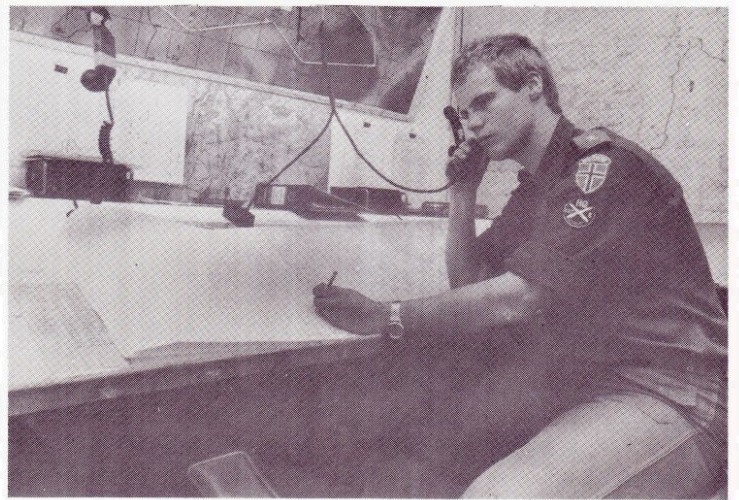
Hva gjør vi egentlig når vi ikke har vakt eller er i tjeneste? BB var en tur innom HQ kpB i Racayia el FOUKHAR en ettermiddag/kveld for å egentlig se hva som skjer. Det var en helt tilfeldig kveld, stedet var valgt uten spesiell baktanke.

Admass fenrik Løvbrøtte har flere arbeidsområder, er ikke i stand til å bestemme seg på hvilken side han alltid skal stå på for å gjøre en jobb.

I trimstudioet som forøvrig ligger i en gammel kirke fant vi NK KpB kapt. Lyng i full gang med kveldens treningsprogram.

Kveldens vakthavende befal fenrik Gulstad på kp opsen i ferd med radiosjekk.

Den lokale "postmesteren" Racayia kpass fenrik Mikkelsen i full gang med å sortere dagns post. Her gjelder det å få posten unna, etterspørselen trenger seg på etterhver hvist gutta ikke får post.

I matsalen var det full aktivitet med førstehjelpkurs, her trenes det i stabilt sideleie.

Julesider

Heidi Kolpus får en stor klem av julenissen i Normaintcoy på julaften, mens hun står vakt i porten. Vi har latt dette bildet være innledningen til våre julesider, fordi det på mange måter angir tonen for jul i Libanon. Eller som Radio Norbatt sa det: 20 mil fra Julestjernen . . .

Vi var rundt over alt i julestrien, nesten. Vi var

på generalløytnant Callaghans julevisitt, vi var på juletreffest i Saqi, vi var på nesten tredive posisjoner og hørte juleevangeliet nesten tredive ganger, vi var i Cheebae, Blat, Tibnine, Naqoura og i Tyr. Vi var over alt, nesten.

Bildene på de følgende sidene er tatt ved våre besøk.

God Jul, Norbatt

Feltprest major Harald Kaasa Hammer hadde en arbeidsfylt jul. I løpet av tiden fra lille julaften til første juledag besøkte han nesten alle Norbatts posisjoner. Juleevangeliet ble lest oppimot 30 ganger!

— Jeg synes at dette på mange måter var en ideell jul. Høytiden har vært rolig og befridd for jag og kommersialisering, sier Hammer.

— Vi har opplevd en jul bare 20 mil fra stedet juleevangeliet beskriver, i det samme klimaet Jesus må ha opplevd. Selv om mange

var ikke storslagent lagt opp, og vaktbelastningen var til tider stor.

— Dette har på mange måter vært en fordel. Ikke mange har fått tid eller lov til å sette seg ned og bli deprimeret, sier Hammer.

En prest som reiser rundt til smågrupper plassert over et større område, blir nødvendigvis lei av

Gjeterne stod vakt for 2000 år siden, slik som vi gjorde det i julen. Andre omstendigheter har også ytre likhet med juleevangeliet. — Vi har opplevd den opprinnelige julen, mener feltprest Hammer.

kanskje har lengtet hjem til den tradisjonelle hvite julen, er dette det opprinnelige.

Feltpresten ble godt mottatt der han kom. Over alt ble kaffe bydt frem, og soldater benket seg for å ta imot julebesøket.

— Vi ble hilst velkommen på en hjertegripende måte, en prest kan bli bortskjemt av mindre. Julebudskapet ble mottatt med en åpenhet jeg sjelden finner hjemme i Norge.

Julefeiringen i Norbatt

manuskriptet han snakker etter.

— Likevel har selve evangeliet vist en større slitestyrke enn jeg trodde var mulig. Hver gjennomlesning har vist meg nye elementer, selv for en som har studert feltet. Omstendighetene har dessuten forsterket opplevelsen.

Ifølge sagnet om de hellige tre konger, ligger Ebel es Saqi like i nærheten av dalførene den ene av disse kongene reiste gjennom. Sagnet lar seg spore tilbake til 1000-tallet etter Kristus, men for mer enn 4000 år siden kom også Abraham

ned disse samme dalførene på sin vei fra Ur i Kaldea til Kanaans hellige land.

— Innen denne yttre rammen har jeg vært opptatt av å formidle kjernebudskapet i juleevangeliet. Jeg har pekt på at Jesus vet hvordan det er å være menneske, sier Hammer.

Jesus ble født blandt fattige og uteliggere. Han må ha kjent nøden på kroppen, selv om ettertiden har tegnet pene bilder av Barnet i Stallen. Alt dette gjør at vi vet at han er kompetent til å ta imot våre bønner, og at han vet hva vi snakker om når vi ber.

Friluftsandakt på enklaveposisjonen 4-17.

Han ble født av en ugift mor, langt hjemmefra. Det første han opplevde var husløshet. Senere må han ha hørt mye baksnakking, og det attpåtil om sin egen mor! Ingen kan vel ha trodd på en kvinne som sa at hun var blitt befruktet av den hellige ånd. Selv Josef må ha visst at han ikke var biologisk rett far.

— Dette mener jeg er essensen i julens budskap. Derfor har jeg snakket om det når jeg besøkte OP'er og CP'er, troppsleire og lagsleire. Jeg har følt at dette har vært en riktig jul. Hvis dette julens budskap jeg har preket kan henge igjen til senere, da har jeg oppnådd mer enn jeg på forhånd har turt håpe på, sier feltpresten.

Julegudstjeneste i Rachaiya El Foukhar.

4-21 CP i Blat

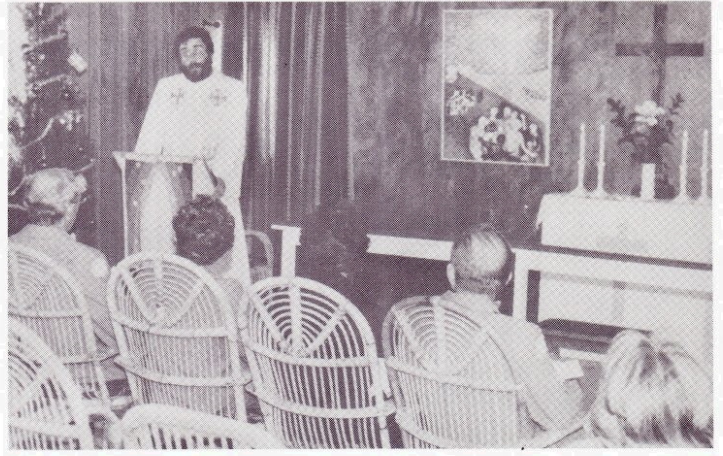

4-19, Enklaven

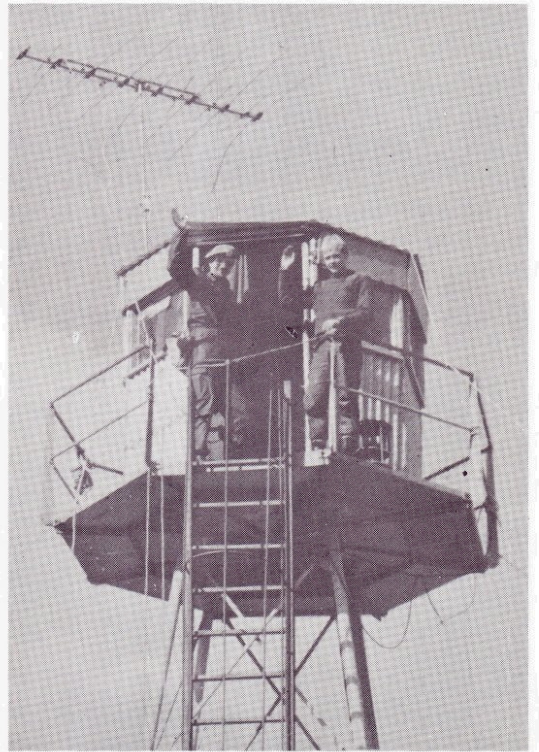
Fagerlund
↓

Feltprest Michelsen fra NMC holder julegudstjeneste i Tyr og Naqoura

Kjøkkenet på 4-3 Tall Qeizi hadde en travel juletid.

Presten hadde god utsikt fra dette tårnet på 4-5 lagsleir.

JUL OG NYTTÅR I NORMAINTCOY

Fra gudstjenesten i den lokale kirken i Tibnine, kompanisjef oblt. Ruud leser juleevangeliet.

Apetitten er det ingen ting å utsette på kan kokkene fortelle, Med den innsatsen kjøkkenstaben gjør, var det ingen fare for at noen skulle sitte sultene igjen ved bordet etter middagen.

På noen av bildene rundt er det fanget inn partier av fornøyde deltagere ved julemiddagen. Til og med julenissen var på besøk i NMC.

Etterpå var det kos i de respektive messer for befal og mannskaper.

Med den stemning som hersket var det vel ikke mange som lengtet hjem, selv om det kanskje er litt rart å være så langt hjemmefra på julaften.

Fra opptreden til Claudia Scott, David Schocron og Tande P. på nyttårsaften. Bildet under fenrik Vinge-Tohrby gir sitt bidrag til kveldens underholdning.

Nyttårsvakt

Pål Svendsrud og Kåre Ingar Lundby fra lagertroppen holdt vakt i Camp Scorpion Nyttårsaften. — Vi synes det er like OK å gå vakt ikveld, sa de to.

Noen må alltid holde vakt, selv på nyttårsaften. Pål Svendsrud og Kåre Ingar Lundby fra lagertroppen i Normaintcoy meldte seg begge frivillig til vakt-tjeneste denne siste kvelden i året.

— Fint med vakt nå. På denne kvelden skjer det i alle fall noe, det er litt liv rundt deg. Noe det aldri er ellers, sier Svendsrud.

Til tross for stor stemning utover i de små timer nyttårsaften, var det aldri noen problemer med å holde kontrollen.

— Jeg synes kvelden har

gått fint. Vi skal jo holde rede på folk både i og rett utenfor leiren, men ingen har gitt oss vanskeligheter, sier Lundby.

Streifvaktet var bemannet og utstyrt som en hvilken som helst annen kveld, og gikk også de samme runder. Intet spesielt ble oppdaget utenfor piggråden.

— Jeg synes ikke det er vermodig å gå vakt på en dag som dette. Ingen av oss har nyttårsstemning og feste kan vi gjøre en annen dag. Dette er en kveld som andre, sier Svendsrud.

Godt publikum

Claudia Scott, David Chocron og Alf Tande Pedersen holdt til sammen elleve opptredener mens de var på besøk hos den norske kontingenten i Libanon.

— Hardt, men all right, sa Tande P. da programmet var ferdig.

— Flott publikum, er de alle enige om.

— Vi kommer gjerne tilbake og gjør dette om igjen neste år, sier David Chocron.

De tre artistene hadde noen dager arbeidstid fra ni om morgenen til ett på natten. Et uvanlig hardt press, sier de alle. Hjemme i Norge er det mest jobbing på kvelden, og da bare et par forestillinger hver gang.

— Man merker stor forskjell på publikumet før og etter åtte på kvelden. De fleste er mer reserverte tidlig på dagen, sier Tande P. .

Her i Libanon jobbet de tre også mens det var lyst ute, noe som også bidrar til å forsterke de uvanlige forholdene her nede.

— Til tross for de uvante omstendighetene, eller kans-

kje nettopp på grunn av dem, har denne turnèen vært topp, sier David Chocron.

— Vi har opptrådd for små forsamlinger på rundt femten personer. Det hendte at de alle reiste seg og tok oss i hånden før vi begynte. Noe slikt er jo for oss veldig uvanlig og uventet, men også så utrolig hyggelig, sier Claudia Scott.

— Jeg hadde før jeg kom ingen forestillinger om Libanon, fortsetter hun.

— Det eneste jeg egentlig hadde trodd var at soldatene her nede bodde i teltleire.

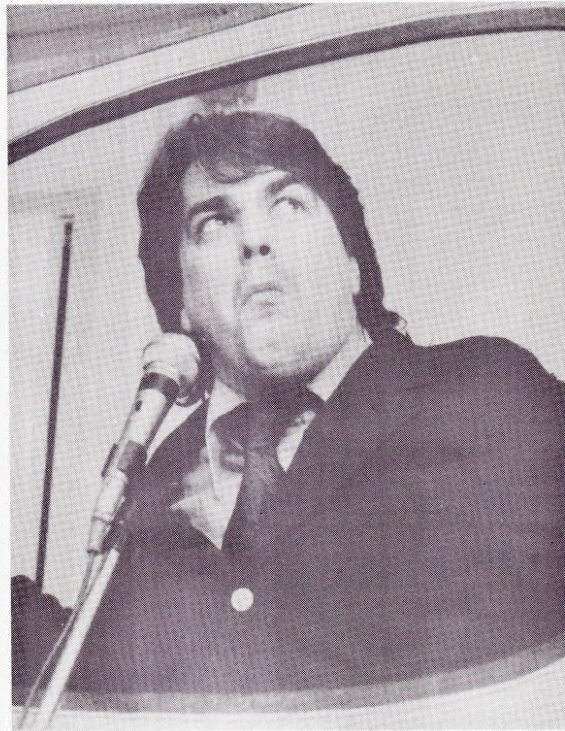
Opptreden i Gran Bar i Normaintcoy.

— Personlig hadde jeg trodd at mye her nede var anderledes, sier Tande P.

— Blandt annet var jeg sikker på at sivilbefolkningens standard her var høyere. Samtidig hadde jeg ventet at soldatene ville bo i leire, slik de gjør for eksempel i Normaintcoy, og ikke som en nesten integrert del av

sivilbefolkningen. Dessuten hadde jeg faktisk ventet at forlegningenes standard hadde vært bedre. Jeg ante ikke at lønnede soldater kunne bo sammen syv stykker på et rom.

Ett var de alle enige om: — Vi liker å opptre for soldater, og her nede har publikum dessuten vært enestående.

Fra noen av stedene Tande P. David Chocron og Claudia Scott hadde opptredener. Over fra møtet bataljonen hadde med mouchtarer og mayorer fra norbatt AO, under fra HQ kp B i Rachayia el Foukhar, nederst Tande P. i samtale med kapt. P. Aamdal. Oppe til høyre, trioen har inntatt 4-7A CP. Nede til høyre Claudia Scott sammen med noen av mannskapene i Chebaa.

